

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.510/2012/4.szám

A Kúria a dr. Pokó Diána egyéni ügyvéd által képviselt felperesnek a vezető tanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adó ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2012. április 11. napján kelt 14.K.20.248/2012/10. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 12. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Kecskeméti Törvényszék 14.K.20.248/2012/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes háztartási elektronikai cikkeket, háztartási kisgépeket és egyéb termékeket szerzett be, a kapcsolódó számlák alapján áfa levonási jogot kívánt érvényesíteni.

Az elsőfokú adóhatóság 2009. január-augusztus hónapokra áfa adónemben folytatott ellenőrzés során - egyebek mellett - megállapította, hogy a termékek beszerzése értékesítési lánc utolsó tagjaként történt, ahol az áru alap eredete ismeretlen, továbbá a bizonylatok azt sem támasztják alá, hogy a termékeket egyáltalán beraktározták volna.

Az elsőfokú adóhatóság az ellenőrzés megállapításairól 2011. május 6-án készült jegyzőkönyv mellett a büntetőeljárás kezdeményezését javasló jegyzőkönyvet is felvett 2011. október 20-án.

Az elsőfokú adóhatóság 135.896.000 forint adókülönbözetet tárt fel,

az adóhiánynak minősülő hányad után adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel, illetőleg a 2009. augusztus hónap átvihető követelésének összegét módosította.

Az alperes 3546513780 iktatószámú határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést. Határozatának indokolása szerint a felperes hiába tett feljelentést, adóügyének elbírálása nem függ a büntetőeljárás eredményétől, és nem ad alapot a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 32.§ (1) bekezdés szerinti eljárás felfüggesztésre. Az adóbírság adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 171.§ (1) bekezdésén alapuló mellőzésére, illetve csökkentésére sem látott lehetőséget az alperes, mert értékelése szerint a felperes a gazdasági események során nem a tőle várható körültekintéssel járt el.

A felperes egyrészt az adóigazgatási eljárás felfüggesztésének elmaradása okán vitatta az alperesi határozat jogszerűségét, másrészt kifogásolta, hogy a javára szolgáló körülményeket a bírság és késedelmi pótlék kiszabása során nem vették figyelembe. Indokolás nélkül hivatkozott arra, hogy a tényállás nem került feltárássra. A tényállás tisztázása körében mutatkozó adatokra, tényekre indítványozta a büntetőeljárás igazságügyi szakértőjének meghallgatását.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az Art. 120.§ (5) bekezdés, valamint a Ket. 32.§ (3) bekezdés összevetése alapján megállapította, hogy az adóigazgatási eljárásban felperesi indítványra nem kerülhet sor az eljárás felfüggesztésére. A Ket. 32.§ (1) bekezdés szerinti megközelítés pedig azért nem volt alkalmazható, mert a büntetőhatóságok általi döntés nem minősül az adóügy előzetes kérdésének. Ezért nem látott lehetőséget az elsőfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 152.§ (1) bekezdése alapján a tárgyalás felfüggesztésére sem.

Az elsőfokú bíróság értékelése szerint téves a felperes azon hivatkozása, hogy a revízió nem készített a Art. 104.§ (2) bekezdése alapján jegyzőkönyvet a büntetőeljárás kezdeményezéshez, ugyanis a jegyzőkönyv 2011. október 20-án elkészült és ebben a revízió a feltárt tényállást rögzítette.

Megállapította, hogy a felperes nem a tőle elvárható körültekintést tanúsított az ügyletek során, ezért a mérséklésnek sem a a késedelmi pótlék, sem az adóbírság esetében volt helye.

A felperes büntető eljárás szakértőjének meghallgatására irányuló indítványát azért mellőzte, mert a felperes nem jelölte meg, mely tényekre vonatkozóan kéri. A kereset egyébként sem tartalmazott az alperes által feltárt tények valótlanására vonatkozó hivatkozást.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsősorban az alperesi határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését, másodsorban az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalra utasítását kért, mert a jogerős ítélet sérti a Pp. 206.§ (1) bekezdését, és 152.§-át.

Előadta, hogy a büntetőeljárásban - annak természetéből adódóan - olyan körülmények feltárására került sor, amelyek egyúttal az Art. 95.§ (1) bekezdésében felsorolt körülményekhez okszerűen hozzátartoznak. Erre tekintettel jogsértő, hogy az elsőfokú bíróság elutasította a Pp. 152.§ (1) bekezdésére irányuló kérelmét.

Téves továbbá a jogerős ítélet azon indokolása, hogy az Art. 104.§ (2) bekezdése szerinti jegyzőkönyv készült volna, ugyanis a 2011. október 20-án kelt jegyzőkönyv az Art. 104.§ (1) bekezdésén alapult. Ha lett volna ilyen jegyzőkönyv az adóhatóságnak kellett volna kezdeményeznie a büntetőeljárást. Ennek elmaradása is a Ket. 32.§ (1) alkalmazása, az eljárás felfüggesztése mellett szól.

A felfüggesztési kérelem elutasítása és a tanúbizonyítási indítvány elutasítása megfosztotta a felperest attól, hogy érdemben támadja a határozat tényállításait.

Az alperes a tárgyaláson, szóban előterjesztett ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria a felülvizsgálati eljárásnak a Pp. 272.§ (2) bekezdés és 275.§ (2) bekezdés által megszabott keretei között azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§ és 221.§-ai (1) bekezdéseinek megfelelően járt el.

A jogerős ítélet az iratokkal egyezően tartalmazza, hogy az elsőfokú adóhatóság a 2011. május 6-án felvett, az ellenőrzés megállapításait tartalmazó, az Art. 104.§ (1) bekezdés szerinti jegyzőkönyv mellett az Art. 104.§ (2) bekezdésének megfelelő jegyzőkönyvet is készített 2011. október 20-án. Az pedig, hogy az októberi jegyzőkönyv alapján indult-e meg a büntetőeljárás, a tényállásnak nem releváns része, ebben a körben nem kellett tényállást feltárni.

Az elsőfokú bíróság helytállóan fejtette ki a felperes adóigazgatási eljárás-, illetőleg a tárgyalás felfüggesztésével

kapcsolatosan kérelmére nézve az adóigazgatási és a büntetőeljárás kapcsolatát.

A Pp. 4.§-ának (1) és (2) bekezdése értelmében a bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése vagy a fegyelmi határozat, illetve az azokban megállapított tényállás nem köti. Ha jogerősen elbírált bűncselekmény vagyoni jogi következményei felől polgári perben kell határozni, a bíróság határozatában nem állapíthatja meg, hogy az elítélt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt.

A Pp. 324.§-ának (1) bekezdése szerint a közigazgatási perekben - amennyiben a Pp. XX. fejezetének speciális szabályai eltérően nem rendelkeznek - az I -XIV. fejezet rendelkezéseit kell alkalmazni. A Pp. 152.§-ának (1) bekezdéséből következően a tárgyalás felfüggesztése csak lehetőség a bíróság számára: a bíróság a tárgyalást felfüggesztheti, ha a per eldöntése olyan előzetes kérdés elbírálásától függ, amelynek tárgyában az eljárás büntetőbírói vagy államigazgatási hatáskörbe tartozik.

Az adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata során, a Pp. 339.§-ának (1) bekezdésének megfelelően, kizárólag a közigazgatási határozatok jogszerűsége vizsgálható felül. A Pp. ezen rendelkezéseiből következően a közigazgatási határozatok tényállási elemei a büntetőeljárásban hozott döntésektől függetlenül fennállnak, vagy éppen alaptalanok. Más az egyes eljárások tárgya, más az alanya és alapvetően más a követendő szempontrendszer. Az alperesi határozat jogszerűsége nem a büntetőeljárás következménye, hanem kizárólag attól függ, hogy az alperes megtartotta-e az irányadó anyagi és eljárási szabályokat. Ennek következtében a büntetőeljárásra, mint előkérdésre alapítottan - főszabály szerint, az adott tényállás függvényében - nem kerülhet sor a per tárgyalásának felfüggesztésére. Ez nem befolyásolja azt a bizonyításra tartozó kérdést, hogy a büntetőeljárás adatai, bizonyítékai felhasználhatók-e, illetőleg miként használhatók fel a közigazgatási perben. Az alperesi határozat tényállása tehát a büntetőeljárás eredményétől függetlenül vitatható. A felperes alaptalanul hivatkozott arra felülvizsgálati kérelmében, hogy a tárgyalás felfüggesztésének jogszabálysértő elmaradása zárta volna el attól, hogy érdemben támadja az alperesi határozat tényállításait.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek a büntetőeljárás szakértője, mint tanú meghallgatására irányuló bizonyítási indítványát szintén helytállóan mellőzte, mivel a felperes indítványa valóban a bizonyítás lefolytatását akadályozó mértékben hiányos volt. A kereseti indok és a bizonyítási indítvány csak közölte, hogy

hiányos az alperesi határozat tényállása, de hogy ez miben nyilvánul meg, mire nézve kell/kellene a bizonyítást lefolytatni, a felperes nem jelölte meg.

A jogerős ítélet a tényállás és a bizonyítás kérdésein túl is helytálló volt. Indokolási részében ismertette az általa alkalmazott jogszabályokat. Jogértelmezése logikus, okfejtése közérthető, minden részletre kiterjedő. A jogerős ítélet maradéktalanul megfelelt a mind a Pp. 206.§ (1) bekezdésének, mind a 221.§ (1) bekezdésének.

Mindezekre figyelemmel a Kúria az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes képviselőjét nem jogtanácsos látta el, ezért a felülvizsgálati költség körében a Kúria, tekintettel a Pp. 75.§ (2) és 78.§ (2) bekezdéseire, mellőzte a határozathozatalt.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest.

Budapest, 2013. november 21.

Dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné